

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817201023
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5817201023.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Grosslingova 77, IČO: 31 351 026, proti žalovanému: W. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., S. a T. XXX/X, o zaplatenie 6 015,75 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 7Csp/19/2017-45 zo dňa 03. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III., ktorými súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách prvoinštančného konania, **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku I., odvolaním nenapadnutom, **p o n e c h a l** rozsudok nedotknutý.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo čiastočne vyhovel žalobe a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 6 015,75 eur s príslušenstvom s úrokom z omeškania 5 % ročne od 28. 09. 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti, keď žalobca žiadal priznať aj úroky po splatnosti úveru vo výške 7,29 % ročne, žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy v rozsahu 76 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 Občianskeho zákonníka, § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom konštatoval, že medzi účastníkmi bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, pričom priznané plnenie predstavuje nesplatený zvyšok poskytnutého úveru a nakoľko došlo k zosplatneniu úveru, súd mu priznal aj úrok z omeškania. Súd žalobcovi nepriznal dohodnuté úroky z úveru po lehote splatnosti z dôvodu, že došlo k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý a po zosplatnení úveru sa dlžník dostal do omeškania, za čo je postihnutý sankciou úrokov z omeškania. Priznanie aj zmluvných úrokov by znamenalo dvojnásobné zaťaženie spotrebiteľa. Súd poukázal na to, že zmluva má charakter spotrebiteľský a prioritne sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP vzhľadom na úspech strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalobca. Rozsudok napadol vo výrokoch II. a III. a žiadal s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, aby odvolací súd priznal aj riadny úrok vo výške 7,29 % zo sumy 6 015,75 eur od 28. 09. 2016 do zaplatenia. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že po zosplatnení úveru nie je dôvod na platenie dohodnutého úroku z úveru, ale len úrokov z omeškania. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú podľa odvolateľa príslušenstvom

pohľadávky, majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať vedľa seba (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 33Cdo 212/2014). Poukazoval na to, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sankciu za porušenie povinností, nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Poukazoval tiež na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov SR, pričom uviedol, že v tomto prípade ani súd prvej inštancie nemal dôvod odkloniť sa od takto prezentovaných záverov. Zdôraznil, že inštitút úroku je v právnej doktríne SR a ČR dlhodobo interpretovaný ako cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov. Dlžník preto má zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania (bez ohľadu na termín splatnosti úveru), t. j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi. Predčasným zosplatnením úveru v dôsledku porušenia povinností žalovaného tak paradoxne dochádza k ich ekonomicky výhodnejšiemu postaveniu, keď namiesto povinnosti zaplatiť žalobcovi aj zmluvné dohodnuté úroky popri úrokoch z omeškania, je žalovaný povinný zaplatiť iba zákonný úrok. V tomto prípade 5 % ročne. Je neprijateľné, aby bol dlžník po zjavnom porušení povinností ekonomicky a právne zvýhodnený. Žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal mu plnú náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní v zmysle ust. § 379, § 380 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktorými súd v ostatnej časti žalobu zamietol a o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výroku, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel, ponechal rozhodnutie nedotknuté.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

6. Odvolateľ prioritne namietal nepriznanie zmluvných úrokov, na ktoré mal podľa jeho názoru nárok. V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove sp. zn. 6Co/182/2011). Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Jednoducho povedané úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na vrátenie celej požičanej sumy vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom a išlo by de facto o stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku zosplatnením úveru. V tejto súvislosti napríklad odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98, z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. V súlade s ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je správny záver súdu prvej inštancie aj v tom, že prednostne sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozhodnutie NS SR 3MCdo 14/2014).

7. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné a rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď žalovaný mal v ňom úspech, avšak v konaní ostal nečinný, návrh na náhradu trov konania nepodal a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú. Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal z dôvodu neúspechu v odvolacom konaní.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).